

Magyar Katolikus Lexikon > P > passiójáték

passiójáték: a szenvedéstörténetet megjelenítő →misztériumjáték. - Témáját a prédikációk, a fájdalmas olvasó, főleg pedig a Mária-siralmak adták. A nagypénteki ~ a lit. passiómondás templomi gyakorlatából kíváncszott ki a szabad ég alá. Első hazai emlékeink a 15. sz-ból valók. 1456 k. a →Sermones dominicales egyik lat. prédikációjában 17 jelenetből álló ~ot őriz, de →Temesvári Pelbártnak is van lat. passiószövege is. →Laskai Osvát különösen Mária

szenvadását emeli ki. A bártfai színjáték nemcsak a kínszenvedés, hanem a pokolraszállás, feltámadás eseményeit is megelevenítette népies, olykor vidám jelenetekkel is tarkítva. 1515: Csanádi György OSPPE a teljes passiót m. versekben dolgozta fel. A →Winkler-, →Nádor-, →Weszprémi-, →Érsekújvári kódex passióit lat. mintákból fordították apácák, beginák számára. Az Érsekújvári kódex jeleneteit →Sövényházi Márta tollrajzokkal illusztrálta. - A korai ~ közel 20 jelenete részben az ev-okból, részben apokrif iratokból, kk. látomásokból, lelki íróktól származik.

A 16. sz: jelent meg a Bolygó Zsidó, másként Ahasvér motívum. A szegedi tanyák előszavas hagyománya szerint Jézus a kereszttúton Ahasvér gazdag zsidó padjára akart leülni, ez azonban elkergette. Ezért nagyon megbűnhődött: ezerszer meg kell kerülnie a világot, és soha nyugtot nem találhat. A halált keresve, oroszlánok ketrecébe ugrott. Szétmarcangolták, mégis életben maradt. Háborúban a golyó nem éri. -

Csekefalván a nagypénteki áhítatot a csíksomlyói misztériumjátékok mélyítették el. A csíksomlyói zárda egyik kolligátuma 48 nagypénteki színjátékot tartalmaz. Ebből 37 kimondott ~. A legrégebbit 1721. IV. 11, a legutolsót 1774. IV. 1: nagypénteken játszották először. A drámák nagyobb részt négy rímű Zrínyi- és Balassi-szakaszban íródtak. Szerzőik Fodor Patricius, Csergő Chrysologus, →Potyó Bonaventura, Szabó Augustinus, →Kézdi Gratianus (vsz. a gyűjt. összeállítója), mind a csíksomlyói hét osztályú isk. (párvák, principisták, grammatisták, syntaxisták, rhetorok és poéták) tanárai. Ezek a kk. drámák a nép számára íródtak. Céljuk a vallási érzés ápolása és a bűnbánatra indítás. Jeleneteik a bűnbeesés, a passió, Krisztus halála utáni események, bibliai előképek, példázatok, erkölcsi tanítások. Nagyonbbrészt élőképek. Bennük a misztérium elemeivel sűrűn vegyül a moralitás. Hármass beosztású színben játszódtak. A Jeruzsálembe vonulás jelenetéhez élő szamarat alkalmaztak. Júdás testét egy állat bele, lelkét egy szabadon bocsátott madár jelképezte. Az előadásokat az isk-teremben, az udvaron és a Kis-Somlyó-hegy Ny-i oldalán („Jézus hágóján”) tartották. A csíksomlyói játékokat más községben is előadták (Gyergyószárhegy, 1767). Nagy értékük a bennük élő, hamisítatlan tisztaságú ősi székely nyelvezet. - Híres a szentmargiti (Au.) és az →oberammergaui passiójáték (1634 óta, Bajoro.). -

Budaörsön 1933: rendeztek sokszereplős ~ot az oberammergaui mintájára. Kezdeményezte, szövegét írta és rendezte Bató Géza. 2003: fölújították, átd. és kiegészítette Merényi Anna. - A ~ hagyományát folytatták vezeklő körmenetek, élőképes felvonulások is. A Paolo Segneri SJ (1624-94) kezdeményezte töviskoronás, önostorozó, kereszthordozó körmenetek a 18. sz. elején Mo-on is elterjedtek, különösen az →Agonia Christi társulatok tagjai vettek részt bennük.

**

Bálint 1989:237. - Székely 1995:155.

Húsvéti misztériumjáték

Mesélő:

Jézus 30 éves korától kezdve bejárta Galileát, Szamáriát és Judeát. Isten országának örömét hirdette. Tanított a zsinagógákban, sok beteget meggyógyított, halottakat támasztott fel és a Mennyei Atya szeretetét hozta az emberek közé. Három év telt el azóta, három hosszú év, tele örömmel, bánattal, s szépséggel és fájdalommal. És most itt jön Jézus. Most lépte át Jeruzsálem kapuit, amely sok száz éve várakozik arra, hogy belépjen rajta a Messiás. A nép ujjong, az emberek virággal a kezükben köszöntik Isten küldöttjét. Ruháikat terítik az útra. Hatalmas a diadal, öröm és boldogság mindenütt. Már közelednek a templomhoz.

/ Jézus az apostolaival hátulról bevonul a színre, zöld ágak, zene halkul, a tömeg éljenzi a Mestert: /

1. ember

Dicsőség legyen Istennek!

2. ember

Éljen a király, Izrael királya!

3. ember

Itt jön a Mester, népünk megszabadítója!

4. ember

Üdvözlégy Dávid fia, köszöntünk téged!

5. ember

Uram a nép téged köszönt, légy áldott!

6. ember

A Názáreti Jézus, Isten Fia!

7. ember

Jézus eléd terítem köpenyemet, erre lépj!

8. ember

Krisztus, Izrael nagy prófétája, az Isten Szentje! Jeruzsálem téged vár!

/ És ekkor Jézus szava hallatszik a templom közepén erőteljesen mondja: /

Jézus:

Jeruzsálem, Jeruzsálem! Te megölöd a prófétákat! Engem is megölsz, hogy beteljesedjen Isten akarata!

/ Hátrafordul apostolaihoz /

Most örültök, de sírni fogtok. Ne feledjétek, mit mondtam nektek! Az Emberfiának sokat kell szenvedni, megölik, de harmadnapra feltámad!

/Lassan kivonulnak, Jézus kimegy, az apostolok berendezik a színt az utolsó vacsorához, közben a mesélő mondja: /

Mesélő:

Majd fölment Jézus tanítványaival a templomba. Kereskedőket talált ott. Fájt a szíve, hogy a Mennyei Atya házáat az emberek kereskedés céljaira használják. És ekkor levette derekáról az övet és kiűzte az árusokat az Isten házából. Ezután leült és tanította a köréje gyűlt tömeget. Az írástudók és farizeusok pedig azon tanakodtak, hogy tehetnék el láb alól Jézust.

/ Közben Jézus bevonul apostolai közé az asztalhoz. /

Mesélő:

És elérkezett a csütörtök este is. Jézus az apostolait egy tágas terembe gyűjtötte, hogy elfogyassza velük a húsvéti vacsorát. Így írta elő Mózes törvénye, a zsidó nép Egyiptomból való menekülésének emlékére. De mielőtt elkezdték volna a vacsorát, Jézus egy jelképes cselekedettel mutatta meg alázatosságát.

/ Közben a szín kivilágosodik, Jézus feláll, végigtekint apostolaim majd így szól: /

Jézus:

Aki nagynak képzelet magát, azt lenézik az emberek, de aki alázatos azt megbecsülik. Aki első akar lenni közületek, az legyen mindenkinek a szolgája!

/ Kötényt köt maga elé, mosdótálat fog és Péterhez lép. /

Péter:

/ döbbsenten / Mester! Csak nem akarod megmosni a lábamat?! Ez rabszolgák dolga, te pedig az Isten Fia vagy. Te nem lehetsz a mi rabszolgánk, Uram!!

Jézus:

Ne ellenkezz, Péter! Mert ha nem mosom meg a lábadat, nem tartozol hozzám.

Péter:

Uram, akkor ne csak a lábamat, hanem a kezemet és az arcomat is mosd meg! Én hozzád akarok tartozni egészen.

Jézus:

Péter, te hozzám tartozol, /apostolaihoz fordul / de egy közületek áruló!

/ Meglepett morajlás az apostolok között, Tamás dühösen: /

Tamás:

Ki az közülünk, aki ilyenre vetemedne, hiszen mindent neked köszönhetünk valamennyien. Ki lehet az a hitszegő?!

Júdás:

Csak nem rám gondolsz Uram?

Jézus:

De igen. Te vagy az áruló, Júdás!

/ Péter előrántja ruhájából a kardját és Júdás felé tart. /

Péter:

Most meghalsz te gazember. Elárultad Mesteredet?!

/ Júdás hátrál, végül elrohan. Péter utána, Jézus rákiált: /

Jézus:

Állj meg Péter! / Péter szomorúan visszafordul. / Talán azt akarod, hogy ne teljesedjen be Isten akarata?... Ülünk asztalhoz! Nagyon vártam már, hogy elfogyaszthassam veletek ezt a húsvéti vacsorát. Ez az utolsó vacsora, amit elfogyasztok veletek szenvedésem előtt.

/ Mindenki Jézust nézi. /

/Jézus csendben imádkozik, kenyeret vesz a kezébe és így szól: /

Vegyétek és egyetek ebből mindnyájan, mert ez az én testem, mely értetek adatik. / Törve kiosztja az apostoloknak / - / Kelyhet vesz a kezébe: /

Vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem kelyhe, az új és örök szövetségé, mely értetek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára! / sorban isznak belőle /

Péter:

Uram, ez valóban a te tested és a te véred. Én hiszek neked!

Jézus:

Megparancsolom nektek, hogy ezt cselekedjétek a világ végezetéig az én emlékezetemre!

/ Szín elsötétül, Jézus és apostolai kivonulnak, az asztalt elviszik /

Mesélő:

Azóta minden egyes szentmisében Jézusnak ez a cselekedete ismétlődik meg. - De kísérvük tovább Jézust és apostolait! Az olajfák hegyére tartanak és közben zsoltárokat énekelnek. Most kiválaszt közülük hármat: Pétert, Jakabot és Jánost, és fölviszi őket a hegyre.

/ Jézus és a három apostol bevonulnak /

Jézus:

Halálosan szomorú az én lelkem. Meg kell halnom. De nem magamat sajnálom, hanem titeket. Vajon ki tudtok-e tartani mellette, ha nehéz lesz?

Péter:

Ha mindenki elhagyna is, én nem hagylak el soha! Esküszöm!!

Jézus:

Péter, Péter! Ne fogadkozz. Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem. - Maradjatok itt és virrasszatok, míg én imádkozom.

/ Jézus távolabb megy és leborul - az apostolok lassan elalszanak. /

Mesélő:

Jézus sokáig imádkozott az apostolokért és minden bűnös emberért. Imádság közben lelki szemei előtt megjelent a világ minden bűne, szenvedése és minden fájdalma, amit az emberek egymásnak okoznak.

/ A próféta a színpad egyik szélére lép. /

Próféta: A Megváltó leborul Atyja előtt, hogy engem és mindenki bukásunkból ismét Isten kegyelmébe emeljen fel. Hogy helyreállítsa azt, amit Ádám atyánk engedetlenségével elrontott. Kész kiinni a halál keserű kelyhét, amelybe a világ bűnei ömlöttek, és fertelmesen bűzlenek. Mert az Istennek így tetszett.

/ Angyal a színpad másik szélére lép. /

Angyal:

Szenvedésed nem vész majd kárba, mert lesznek nagylelkű emberek akik áldozataikkal, engedelmességükkel, szeretetből végzett imáikkal megváltói szívednek sok-sok örömet fognak szerezni.

/ Próféta és angyal lemennek. /

Jézus:

Apostolaimért és a bennem hívőkért könyörgök, akiket nekem adtál. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben. Nem azt kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem, hogy óvd meg őket a gonosztól. Amint engem küldtél Atyám, úgy küldöm én is a világba őket. Értük szentelem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban. / Feláll és visszatér az apostolokhoz. / Ti még egy órát sem tudtatok virrasztani velem? Keljetek fel, itt jön már, aki elárul engem!

/ Cipődobogás, kiabálás hallatszik, több ember jelenik meg a színen, kiválik egy: Júdás, átöleli Jézust, majd a többiek megragadják és elhurcolják. /

Mesélő:

Ekkor elfogták és megkötözték Jézust. A Főtanács elé hurcolták.

Próféta:

Olyan volt, mint a bárány, amelyet leölésre visznek. Ő se nyitotta ki száját, nem ellenkezett, tudta, hogy vele van az Isten.

Mesélő:

Jézust először Annáshoz, majd Kaifáshoz vitték. Kaifás tudta, hogy nem ítélezhet élet és halál fölött, ezért megkötözve elküldte Pilátushoz, a római helytartóhoz, mert mindenképpen Jézus halálát akarta. Jézust Pilátus elé vezették, közben kint az udvaron katonák és szolgák melegedtek a tűz körül, mert hűvös volt a hajnal. Péter is ott volt. Kíváncsi volt, mi történik Jézussal.

1. Katona:

Hidegek még a hajnalok, jó lenne még ágyban lenni, de a szolgálat az szolgálat.

Szolga:

Emiatt a Jézus nevű názáreti felforgató miatt kell itt fagyoskodni, vinné el az ördög az ilyeneket.

Péter:

Mit tudtok róla, elítélik?

2. Katona:

Nem hiszem, az ilyeneket Pilátus jól megvereti, aztán szabadon bocsátja. / Péter szemébe néz. / De téged mintha már láttalak volna valahol. Nem voltál ott te is vele a kertben, ahol elfogtuk?

Péter:

Hogy lettem volna? Azt sem tudom hol fogtátok el?

Szolga:

De bizony nagyon ismerős vagy nekem, te is ott voltál vele!

Péter:

Úgy nézek ki, mint aki ezt a tévtanítót hallgatta? Nem ismerem!

1. Katona:

Most már biztos vagyok benne, hogy vele láttalak.

Péter:

Esküszöm, hogy nem ismerem azt az embert!

Mesélő:

És ebben a pillanatban megszólalt a kakas. Péter rádöbbent arra, hogy mit mondott neki a Mester: "Még mielőtt a kakas megszólal, te háromszor megtagadsz engem!" - Jézust ekkor vezették el a megostorozás helyéről újra Pilátus elé, ahol szörnyen megverték. Ólomvégű korbácsokkal ütötték, ahol érték. De mielőtt kimentek volna, Jézus rátekintett Péterre.

/ Jelenet: Jézus rátekint Péterre, Péter térdre rogyik, keservesen sír, Jézust továbblökösik,

Péter sírva elrohan a templomon keresztül. A szín elsötétül. /

Mesélő:

Péter elrohant. Nem vádolták őt már a katonák, sem a szolgák, csak a saját lelkiismerete vádolta, de az mindennél rosszabb volt. Keservesen siratta elkövetett bűnét.

/ A színpadra trónt visznek, a katonák hozzák Jézust, a trón előtt térre lökik, Jézus azonban feláll. A színpadot emberek veszik körül. /

Mesélő:

Közben a tárgyalás megkezdődött. Belépett a terembe Pilátus, Jézusra tekintett, de ő emelt fővel állt előtte.

Pilátus:

Mit hallok? Mivel vádolnak ezek a zsidók téged? Nem tudod-e hogy bármelyik pillanatban halálra ítélni lehetlek?

Jézus:

Jogod van hozzá, helytartó, hogy halálra ítélj, hiszen a földi hatalom Isten ajándéka. De jaj annak, aki visszaél vele.

Pilátus:

Názáreti, téged azzal vádolnak a zsidók, hogy királlyá teszed magad, meg hogy le akarod rombolni a templomot, megtiltod az adófizetést a császárnak. Úgy tudom valami vallási kérdésben sem egyeztetek meg, de ez engem nem érdekel, fűtyülök a vallásotokra, csak a rómaiakat hagyjátok békén.

Jézus:

Igen, én király vagyok, de az én országom nem e világból való. Én nem földi birodalomnak vagyok a királya. Az én országom a Mennyei Atya birodalma. Bár most nem hiszed, amit mondok, de te is meg fogod látni az utolsó napon.

Pilátus:

Hát a jeruzsálemi templomot miért akarod lerombolni? Erre felelj!

Jézus:

A templomot le fogják rombolni úgy, hogy kő kövön nem marad, de én magamról beszéltem akkor, saját testem templomáról.

Pilátus:

És amikor megtiltottad az adófizetést a császárnak?

Jézus:

Én akkor azt mondtam: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené!

Pilátus:

Hát ha így áll a dolog, nem ítélek el. Most kivezetlek a nép elé.

/ Két katona piros palástot ad Jézusra és kiállítja Jézust a színpad elejére, majd Pilátus fennhangon mondja. /

Pilátus:

Átadom nektek, ítékezzetek ti fölötte, mert nincs olyan bűne, amiért halálra ítélném.

/ Egy zsidó a hallgatóságból odarohan, és felháborodottan mondja: /

Zsidó:

Ide figyelj, Pilátus! Ha nem ítéled halálra ezt a gazembert, akkor levelet írunk a császárnak, hogy megtűröd az árulókat az országban. / Gúnyosan: / Nem tudom, mennyire fog ez tetszeni a felséges császár urunknak?!

/ Pilátus elmegy, két katona bejön, töviskoronát hoznak. /

1. Katona:

/ Gúnyosan / Ó éppen hozzád jövünk te názáreti, hoztunk neked egy szép koronát - vagy nem te mondtad, hogy király vagy? Igaz, hogy egy kicsit szúrós lesz, mert tövisből fontuk, de egy királynak sok mindent ki kell bírnia.

/ Jézus egy lépést hátrál /

2. Katona:

Ne félj, már nem fog sokáig fájni, te király. Na meg aztán szép bíbor palástod is van, királyhoz illik!

/ Mindezt gúnyosan mondják, majd fejére húzzák a töviskoronát, ekkor Pilátus visszatér /

Pilátus:

El innen! / Jézushoz / Miért akarják a zsidók, a saját nemzeted, hogy halálra ítéljelek? Még egyszer eléjük állítalak és beszélek velük. / Pilátus a színpad szélére hozza Jézust, majd fennhangon mondja /

Íme az ember!!!!

Nagy kiabálás mindenütt:

Keresztre vele.. Keresztre vele.. / ötször /

/ Egy katona mosdótálat hoz /

Mesélő:

Pilátus nem jutott szóhoz, és félt is a feljelentéstől. Ezért hozatott egy mosdótálat, megmosta kezeit annak jeléül, hogy őszintén Jézus ártatlan, majd a nép követelésére halálra ítélte Jézust.

/ Pilátus pálcát fog a kezébe, kettétöri és földre dobja, majd kimegy /

/ Mindenki a színpad szélén egy csoportba gyűlik, a szín közepén egyedül Jézus /

Próféta:

Az igazi világosság, amely minden embert megvilágít, a világba jött, a világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. Tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be.

/ Jézus még mindig ott áll és nehézkesen, fájdalmasan önmagára mutatva mondja: /

Jézus:

Ez az én testem, amelyet értetek adok... Ez az én vérem, mely értetek ontatik ki, a bűneitek bocsánatára. - Aki követni akar engem, vegye fel keresztyét és úgy kövessen engem!

/ Szín elsötétül /

/ Behozzák a keresztet, vállára teszik, Jézus elindul a kereszttel, az emberek kiabálva, szitkozódva követik, végigmegy a templomon, majd vissza a közepén. Mielőtt visszaér a mesélő folytatja. /

Mesélő:

Ezután Jézust a Golgotának nevezett kivégző helyre vitték. Ő hordozta végig a keresztyét az egész városon, majd föl a dombra, ahol meg kell halnia. És ahol véget ért az út, ráfektették a keresztfára, majd kezét és lábát a gerendához szegezték. Déli 12 óra tájban Jézus már a kereszten függött. Láztól csillogó szemekkel nézett le onnan zokogó édesanyjára és az egész világra.

/ A kereszt áll, Jézus széttárt kézzel áll előtte, keze jelképesen a kereszthez van kötve. /

Próféta:

Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfia, aki tudta mi a szenvedés. - Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.

/ A szereplők sorban bejönnek, kezükben gyertya, elmondják a szövegüket, majd letérdelnek. /

1. ember

Jézus a barátaiért hal meg!

2. ember

Jézus a saját népéért hal meg!

3. ember

Jézus Ádám bűnei miatt hal meg!

4. ember

Jézus ellenségeiért hal meg!

5. ember

Jézus a Mennyei Atya iránti szeretetből hal meg!

6. ember

Jézus irántunk való szeretetből hal meg!

7. ember

Jézus az egész világ bűneiért hal meg!

8. ember

Jézus értem hal meg!

Mesélő:

Péntek volt, délután három óra, amikor Jézus még egyszer, utoljára végighordozta tekintetét a láthatáron. Megtört, felszögezett teste nem bírta már a szenvedéseket. Láta a körülötte ácsorgó, gúnyolódó tömeget. Majd pillantása édesanyjára esett. Miután beteljesedett, amit a Mennyei Atya rábízott, égre emelte tekintetét és nagy szóval felkiáltott:

/ Rendkívül tagoltan: /

Jézus:

Atyám kezébe ajánlom lelkemet!

Mesélő:

Alighogy elhangzottak ezek a szavak, Jézus lehajtotta fejét és elszállt belőle az élet. / Közben a gyertyákat felemelik. / - Ekkor a templom függőnye kettéhasadt, a sziklák megrepedtek és sötét éjszaka borult az egész világra.

/ A gyertyákat elfújják, és halkán egyenként kimennek a szereplők, a színen csak Jézus marad a kereszten, Mária és esetleg János /

Próféta:

Csendes a világ, megszűnt a lárma, a vad üvöltözések zaja elcsitult, madár sem dalol és hallgat a kereszten is a Golgota magasán. Te tetted ezt vele! Bűneiddel megölted azt, aki neked az életet adta!!

/ A színen Mária, ölében tartja Jézust - gyenge világítás. /

Mesélő:

Csendes a világ, csak a keresztfán tovább hallatszik halk sírás. Mária az, aki siratja fiát.

Mária:

Ó áldott, Szent Fiam, miért tették ezt veled? Tudom, Atyád akarta így, és te engedelmes voltál neki mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Nagy árat fizettél az emberek lelkéért. Nyugodj most már békében drága fiacskám, nem bántanak téged, de tudom, te megbocsátottál nekik.

Próféta:

Így jövendölt a próféta: Ez a gyermek sokak üdvösségére és sokak kárhozatára lesz. Jel, amelynek ellene mondanak. Mária, a te szívedet is tör járja át!

/ Jézus és Mária a sötétben kimennek, a színpadra csendben bejönnek az apostolok. /

Mesélő:

Majd egy sziklába vájt új sírba fektették Jézus testét. Pilátus katonákat állított a lezárt sírhoz, hogy őrizték azt. Szomorúan ment mindenki haza. Az apostolok ugyan együtt voltak az utolsó vacsora termében, de elvesztették minden reményüket. Így telt el a szombat is.

/ Apostolok a teremben, leverten. /

Jakab:

Vége mindennek, pedig mennyire bízunk benne, mennyire szerettük, és vége. Mire volt jó mindaz, amit tanított, ha most meghalt?

Tamás:

Mit tegyünk most? Mesterünk már harmadik napja halott. Pénteken eltemették és már vasárnap hajnal van. Nincs értelme, hogy együtt maradjunk. Mindenki menjen a maga dolgára, ha megtalálnak bennünket, minket is megölnék.

/ Két asszony szalad be a terembe. /

1. Asszony:

Péter, figyelj ide, most jövünk a sírtól, nincs ott Jézus teste.

2. Asszony:

Egy angyal volt ott és azt mondta, hogy miért keressük az élő a holtak közt - értitek ti ezt? Meg azt is, hogy nincs itt, föltámadt.

János:

Én, azt hiszem, értem. Hiszen erről beszélt nekünk.

/ Jézus lép a terembe, apostolok megrettennek. /

Jézus:

Én vagyok, ne féljete. Nézzétek a kezemet és a lábamat. Itt vannak a szögek helyei. Nem erről beszéltem nektek? Emlékezzetek csak, hogy azt mondtam: az Emberfiának szenvednie kell, megölik, de harmadnapra feltámad!

Péter:

Uram! Valóban te vagy! De hogyan lehetséges ez?

Jézus:

Péter, most ne kérdezz semmit, csak láss és higgyél. Én kaptam minden hatalmat a mennyben és a földön. Ezzel a hatalommal küldelek titeket. Tegyetek tanítványommá minden népet és hirdessétek az örömhírt minden embernek az egész világon. Én most az Atyához megyek, mert levégeztem mindent, amit az Atya rám bízott.

János:

Uram, te most elmész, itt hagysz minket?

Jézus:

Ne féljetek, én legyőztem már a világot. Most rajtatok a sor, hogy megszenteljétek azt és megkeressétek az elveszett bárányt.

Péter:

De Uram, mi ezt egyedül nem bírjuk!

Jézus:

Ne aggódjatok, azért megyek el, hogy aztán még inkább köztetek lehessenek a Szentlélek által.

János:

Indulunk Uram. Áldj meg minket!

Jézus:

Békesség nektek. És ne feledjétek: Én veletek vagyok minden nap, a világ végezetéig.

Mesélő:

Elmondja a verset: Harmadnapon.

/ Közben mindenki a színen marad, majd mindenki feljön. /

<http://www.evangelikus.hu/temak/boejt-es-husvet/passiojatekok/husveti-miszteriumjatek>